

گزارش سری چهارم

سوالات نوشتاری:

سوال اول:

مبنای روش های مبتنی بر zero level set به تعریف یکتابع در یک بعد بالاتر و در درنهایت قطع دادن آن با سطح صفر است. معمولا در این روش در درون خم را ϕ منفی و خارج آن را مثبت فرض میکنیم. مهمترین مزیتی که دارد این است که نحوه گستره سازی آن در رزولوشن خود تصویر تعیین میشود و معمولا به پاسخ هایی کمتر نویزی همگرا میشود. در خم های شکل پذیر هنگامی که گستره سازی انجام میشود با بزرگ شدن خم، فاصله بین نقاط زیاد میشود و اگر کوچک شود ممکن است برخی نقاط روی هم بیفتد! بنابراین بهتر است که گستره سازی در رزولوشن خود تصویر انجام گیرد که به این روش منجر میشود.

معادله تکامل خم به صورت زیر در مقاله تعریف شده است. البته در تعریف کامل تر باید یک ضریبی از بردار مماسی را نیز قرار میدادند که البته تاثیری نداشت. زیرا در آن راستا صرفا شیوه پارامتری شدن تغییر میکند و از روی خم جدا نمیشویم

$$\frac{\partial C(p,t)}{\partial t} = V(\kappa) \vec{N} + U(\kappa) \vec{T} \quad \text{یا} \quad \frac{\partial C(s,t)}{\partial t} = F \mathcal{N}$$

بردار مماسی که رو به داخل تعریف میکنیم به صورت زیر بر حسب ϕ میتوان نوشت:

$$\mathcal{N} = -\nabla \phi / |\nabla \phi|$$

بنابراین با جایگذاری آن در معادله بالا میتوان به صورت یک معادله PDE نوشت:

$$\phi(C(p,t), t) = \phi(x(p,t), y(p,t), t) = 0$$

$$\cdot \frac{d\phi}{dt} = \frac{\partial \phi}{\partial x} \frac{\partial x}{\partial t} + \frac{\partial \phi}{\partial y} \frac{\partial y}{\partial t} + \frac{\partial \phi}{\partial t} = 0$$

$$\nabla \phi \cdot \frac{\partial C(p,t)}{\partial t} + \frac{\partial \phi}{\partial t} = 0$$

$$\nabla \phi \cdot \frac{\partial C(p,t)}{\partial t} + \frac{\partial \phi}{\partial t} = 0 \Rightarrow \nabla \phi \cdot (V(\kappa) \vec{N}) + \frac{\partial \phi}{\partial t} = 0$$

$$\frac{\partial \phi}{\partial t} = -\nabla \phi \cdot \left(V(\kappa) \left(-\frac{\nabla \phi}{|\nabla \phi|} \right) \right) = V(\kappa) \nabla \phi \cdot \left(\frac{\nabla \phi}{|\nabla \phi|} \right) \Rightarrow \frac{\partial \phi}{\partial t} = V(\kappa) |\nabla \phi|$$

که به یک معادله PDE منجر شد

سوال دوم:

در این روش انرژی فانکشن را به صورت زیر تعریف کردند:

$$\mathcal{E}(\phi) = \mu \mathcal{R}_p(\phi) + \mathcal{E}_{\text{ext}}(\phi)$$

که در آن رابطه، $\mathcal{E}_{\text{ext}}(\phi)$ انرژی خارجی و $\mathcal{R}_p(\phi)$ که جمله رگیولاریزیشن است. و $\mu > 0$ یک ضریب ثابت است. و داریم:

$$\mathcal{R}_p(\phi) \triangleq \int_{\Omega} p(|\nabla \phi|) d\mathbf{x}$$

که در آن p تابع پتانسل انرژی است. یک انتخاب برای p تابع سهی است اما مینیمم آن در صفر نخواهد داشت. ما دوست داریم در مجاورت خم اندازه گرادیان نزدیک یک بماند تا دقیق بیشتری در تکامل خم حاصل شود. اگر صفر باشد به مرور خم نابود میشود.

$$p = p_1(s) \triangleq \frac{1}{2}(s-1)^2$$

همچنین این مقاله تابع دیگری را نیز برای p به شکل زیر نمایش داده است:

$$p_2(s) = \begin{cases} \frac{1}{(2\pi)^2}(1 - \cos(2\pi s)), & \text{if } s \leq 1 \\ \frac{1}{2}(s-1)^2, & \text{if } s \geq 1. \end{cases}$$

اولاً این تابع دوبار مشتق پذیر است:

$$p'_2(s) = \begin{cases} \frac{1}{2\pi} \sin(2\pi s), & \text{if } s \leq 1 \\ s-1, & \text{if } s \geq 1 \end{cases}$$

$$p''_2(s) = \begin{cases} \cos(2\pi s), & \text{if } s \leq 1 \\ 1, & \text{if } s \geq 1. \end{cases}$$

ثانیاً دو تا مینیمم در صفر و یک دارد.

سوما که با تعریف $d_p(s) \triangleq \frac{p'(s)}{s}$. میتوان نشان داد برای این تابع به صورت زیر است.

$$|d_p(s)| < 1, \quad \text{for all } s \in (0, \infty)$$

$$\lim_{s \rightarrow 0} d_p(s) = \lim_{s \rightarrow \infty} d_p(s) = 1.$$

بنابراین داریم:

$$|\mu d_p(|\nabla \phi|)| \leq \mu$$

که شرایط مرزی نرخ دیگیوژن را ارضاء میکند.

سوال سوم:

در این مقاله به ادعای نویسنده‌گانش، به *reinitialization* نیازی ندارد و با رابطه زیر میتوان *LSF* را شروع کرد.

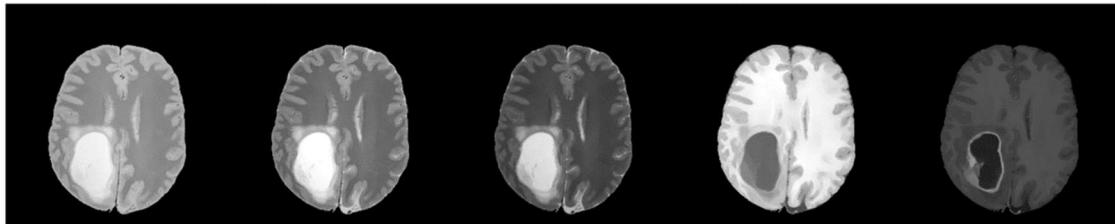
$$\phi_0(\mathbf{x}) = \begin{cases} -c_0, & \text{if } \mathbf{x} \in R_0 \\ c_0, & \text{otherwise} \end{cases}$$

البته ناحیه R_0 می‌تواند خیلی ساده مثلاً بایک ترشولد زدن تعیین شود و یا هر روش سگمنتیشن دیگری. اگر R_0 تخمین خوبی باشد، با یک تعداد کم ایتریشن به جواب سریع همگرا می‌شود. همچنین بخاطر عرض SDB که تقریباً $2c_0$ است و چون تصویر گسسته شده است بنابراین پیشنهاد می‌شود که برای این روش $c_0 > I$ انتخاب شود و پیشنهاد خود نویسنده‌گان این مقاله برای شبیه سازی ها $c_0 = 2$ است.

سؤالات شبیه سازی:

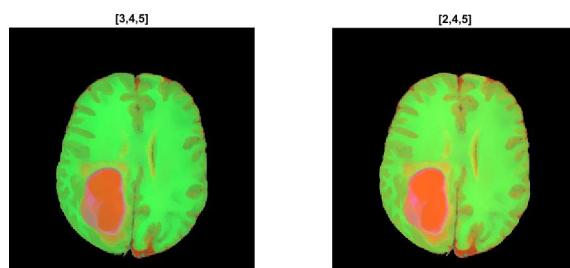
تمرین اول:

در این سوال، تصاویر زیر مورد پردازش قرار گرفته است:

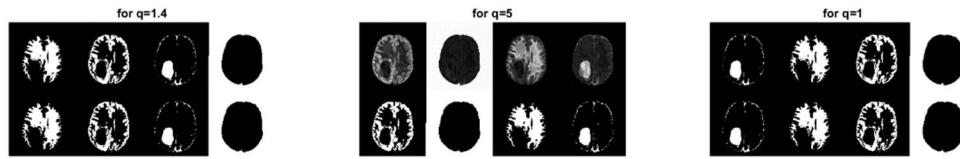
بنظر می‌رسد برای این تصاویر 4 سگمنت، تعداد معقولی بنظر برسد.

همچنین 3 تا از این تصاویر با همیگر و به صورت RGB نمایش داده شده است:

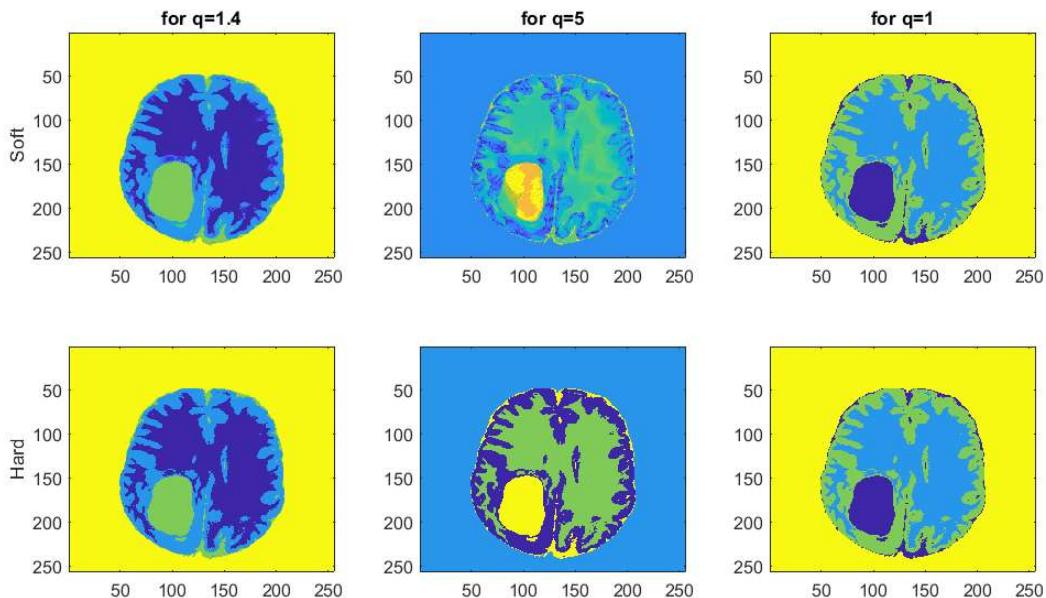
تصویر شماره 4 بخاطر ظاهر مناسب‌ترش برای پردازش های آتی مورد استفاده قرار گرفته است.

خروجی الگوریتم FCM با q های گفته شده به صورت زیر است:

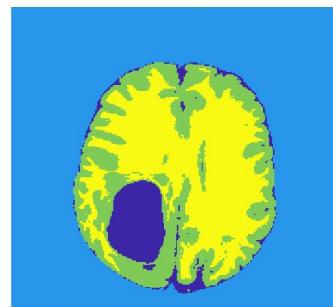

البته چون استفاده از $q=1$ به خروجی NaN منجر میشد برای $q=1.04$ استفاده شد و برای کمتر از آن ناپایدار میشد. تصاویر بالا همان خروجی های fcm هستند و تصاویر پایین همان خروجی ها همراه با یک hard thresholding است که صرفا به ماکسیمم یک داده است و باقی را صفر کرده است. همانطور که مشاهده میشود جای سگمنت ها بخارط رندم بودن مدام تغییر میکند.

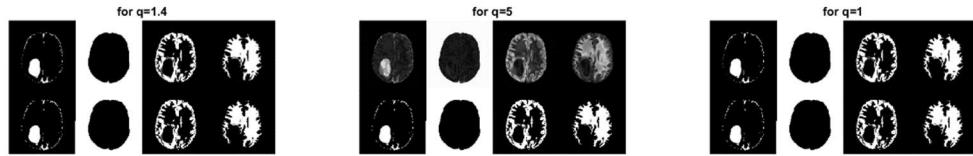
همچنین با یک تکنیک که در کدم قابل مشاهده است سعی شده است تا تمامی آن سگمنت ها را به یک تصویر تبدیل شود که خروجی تصاویر بالا را روی هم دیگر در زی مشاهده میکنیم:

با روش kmeans به شکل زیر میرسیم:

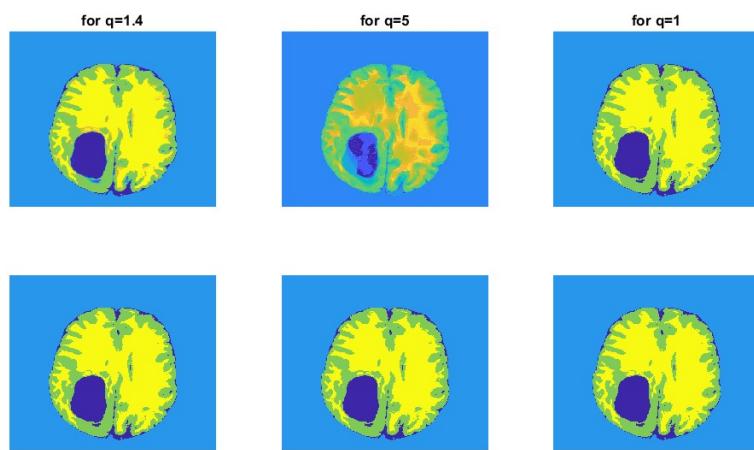
همچنین با تغییر fcm مطلب یک فایل fcm2 ساخته شده است که شرایط اولیه را نیز می‌توان به آن داد و به عنوان شرایط اولیه همان خروجی kmeans داده شد. که به شرح زیر است.

همانطور که مشخص است با افزایش q از یک، مرزبندی‌ها نرم‌تر می‌شوند و نقشه احتمالاتی از حالتی باینری فاصله می‌گیرد. البته وقتی از argmax آن‌ها استفاده می‌کنیم و خروجی آن هارد ترشولوینگ می‌کنیم، تصاویر همه آن‌ها شبیه به یکدیگر است.

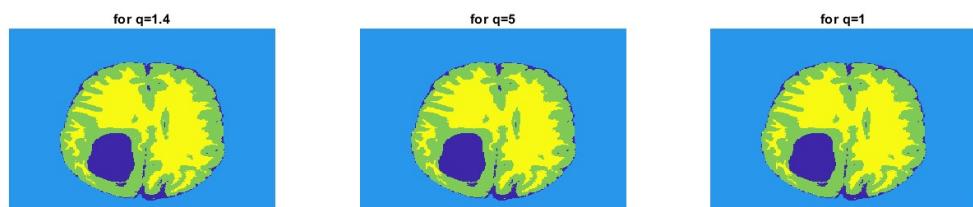
خوبی این روش این است که اگر الگوریتم kmeans به جواب خوبی (نه لوکال مینیمم) همگرا شود، به احتمال زیاد نیز fcm به جواب خوبی و سریع‌تر همگرا می‌شود. همچنین ترتیب سگمنت‌ها مانند ترتیب آن در kmeans است.

برای این قسمت نیز مانند قسمت قبل سعی شد تا تمامی سگمنت‌ها را باهم بتوانیم مشاهده کنیم:

البته یک نکته جالب این است خروجی hard thresholding برای تمامی روش‌ها تا حد خیلی زیادی به هم دیگر شبیه است و قابل تمایز نیستند.

با روش gmm که پیاده‌سازی آن برای من سخت‌تر از بقیه روش‌ها بود، با دستور `cluster` به شکل‌های زیر منجر شد:

برای ایجاد این تصاویر از خروجی fcm به عنوان شرایط اولیه استفاده شد. (هنگامی که نرمالیزیسیون یا شرایط اولیه ی خوب اعمال نمی‌شد الگوریتم gmm واگرا میشد!)

قسمت سخت آن استخراج نقشه های احتمالاتی بود که آن نیز به صورت زیر انجام شد.

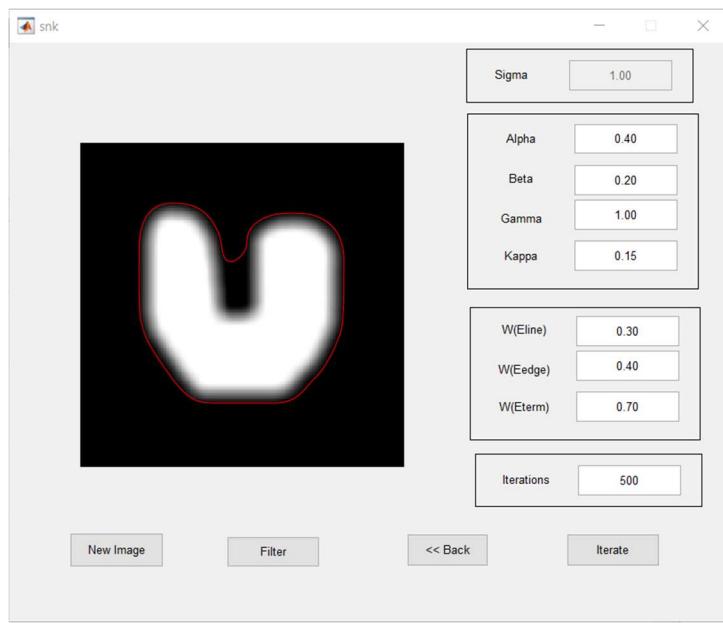
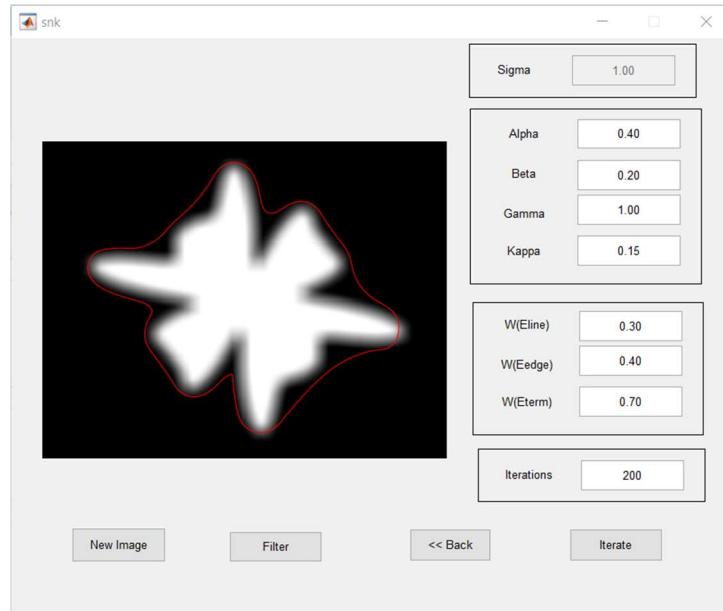
راستش قسمت پایانی را متوجه نشدم دقیقا چی میخواست اما حس میکنم فراتر از خواسته های آن در قسمت های قبل انجام پذیرفته است.

تمرین دوم:

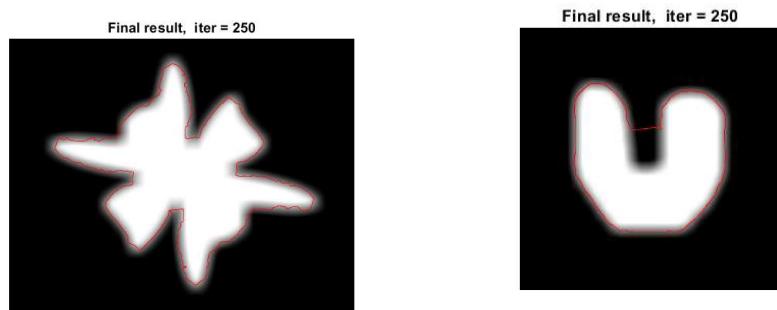
قسمت اول: دو تصویر Blur1 و Blur2 را در زیر مشاهده می‌کنید.

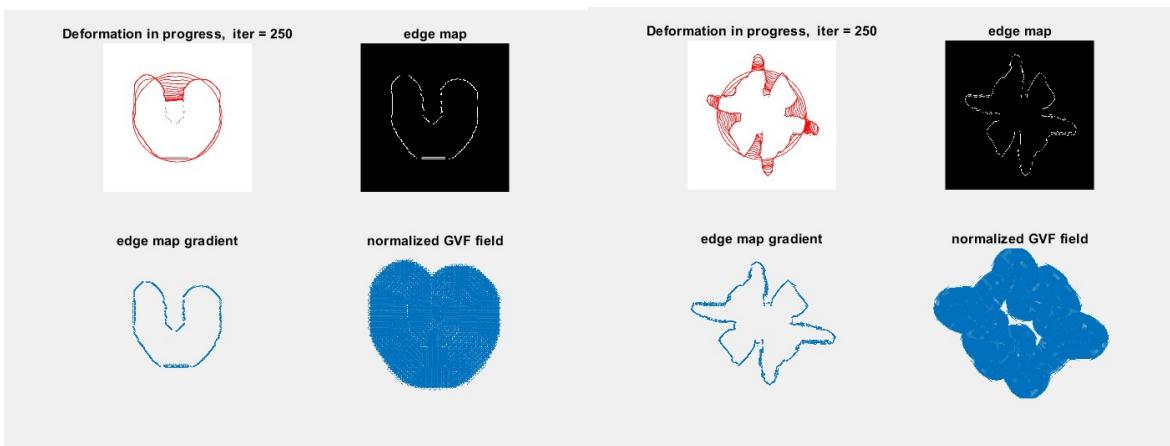
ابتدا با استفاده از تابع گرافیکی snk که در سوال داده شد تصاویر را یکی لود و پردازش می‌کنیم. در هر مرحله به صورت گرافیکی نقاطی را حول شکل (به طور اغراق آمیز) انتخاب شد و در نهایت خمی به شکل های زیر روی آن فیت شد.

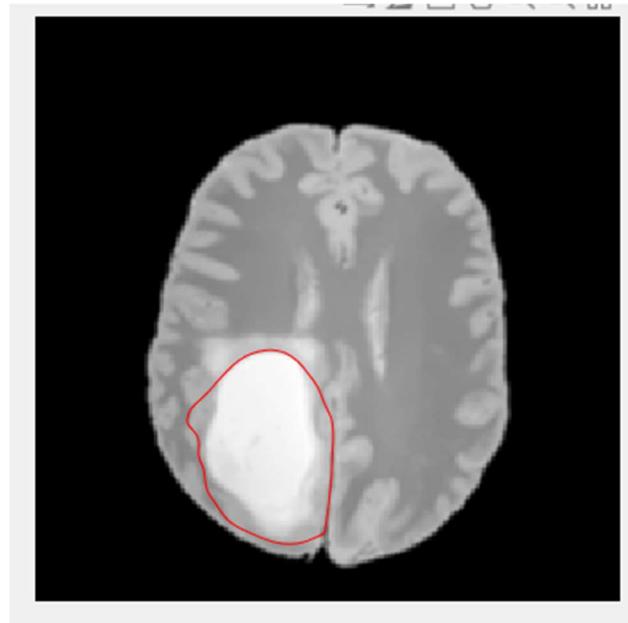
که در این حالت PVE زیاد خوب هنل نشده است و همچنین در نواحی دره ها نتوانسته است به خوبی نفوذ کند.
پاسخنهایی روش GVF که با استفاده از تابع خودم به نام `use_gvf` و با کمک پکیج های سوال نوشته شده است به شرح زیر است:

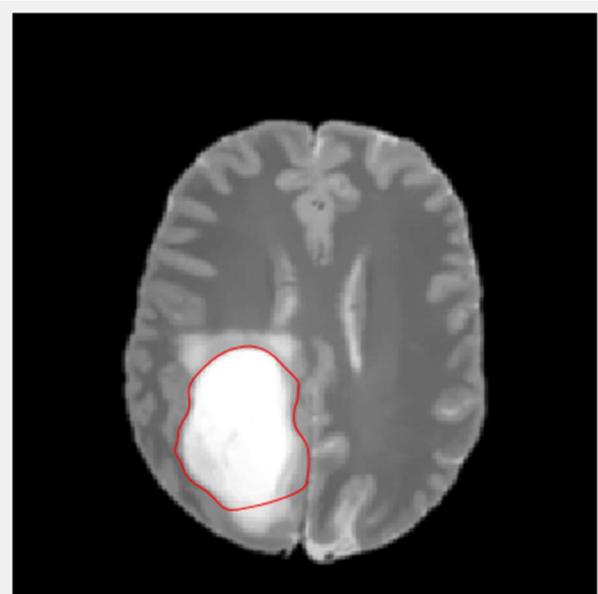
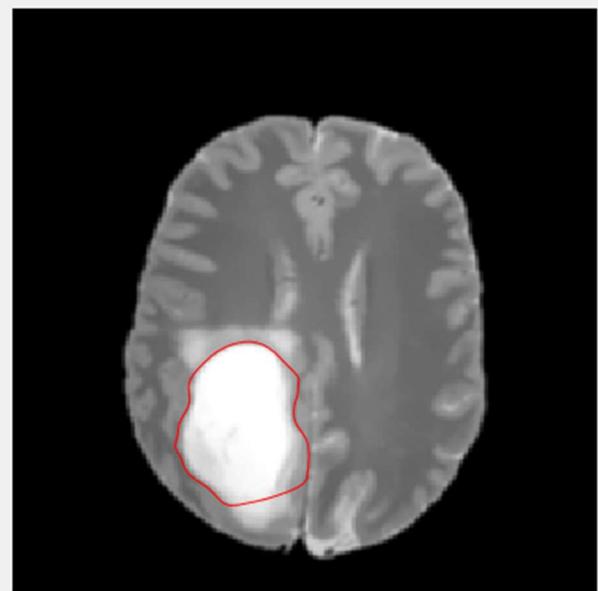

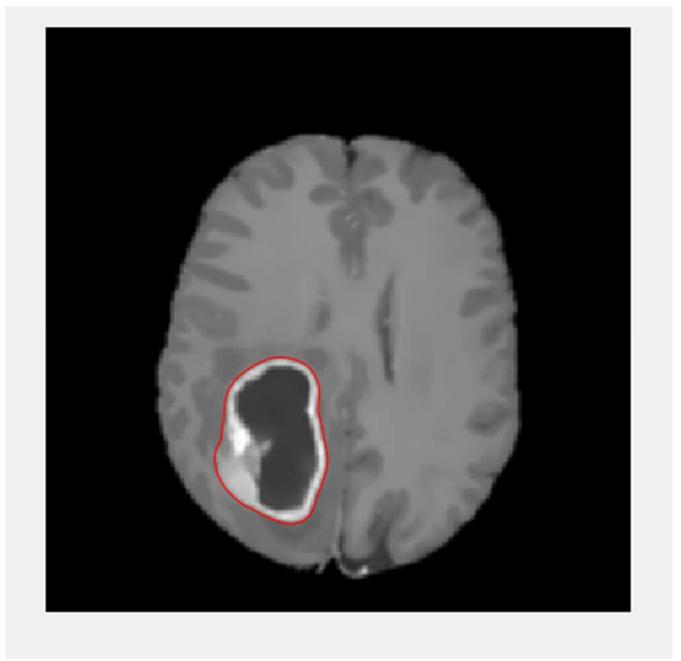
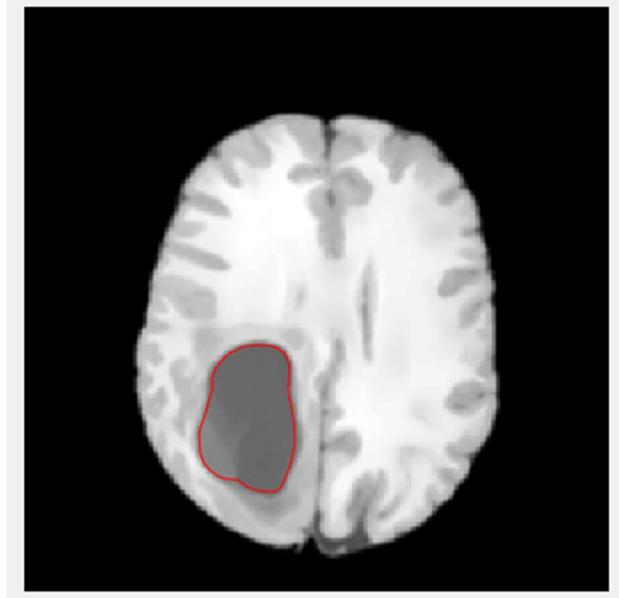
البته مراحل همگرایی آن به شکل زیر نیز نشان داده می‌شود.

بخاطر سادگی تست snk این روش صرفاً روی تصاویر mri و برای سگمنت کردن قسمت توموری به شکل زیر رفتار میکند.

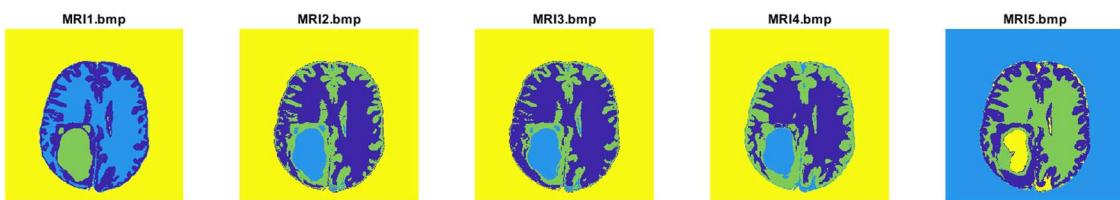

البته نتایج بالا به شرایط اولیه خیلی وابسته است مثلاً اگر شرایط اولیه را کمی راحت تر برای تصویر ۴ ام میگرفتیم ممکن بود به نتیجه زیر برسد.

و ضمنا خروجی آن حتما یک خم بسته است و ترجیح دارد که تا حد ممکن نیز هموار باشد. بنابراین نمی‌تواند اعضای جدا از هم اما متعلق به یک کلاس را استخراج نماید در حالی که در روش‌های fcm و ... این مشکل وجود نداشت. البته این مشکل به نوعی یک ویژگی مثبت این روش‌ها نیز به شمار می‌رود. همچنین این روش‌ها در تصاویری که لبه‌ی تندی نداشتند مانند تصویر دوم و سوم، زیاد جالب عمل نکرد.

برای $q=2$ در fcm نتیجه سگمنتیشن برای fcm مشخص شده است.

مشاهده می‌شود برای تصاویری با گرادیان کم این روش خم‌ما بeter بوده است!

تمرین سوم:

قسمت اول: در این مقاله پس از معرفی روش کلاسیک fcm روش دیگری را به عنوان FLICM پایه بررسی خود قرار داده است. در این مقاله آن روش که نسبت به نویز مقاوم است از لحاظ میزان محاسبات نقد نیز شده است که یک پارامتر G_{ij} باید در هر ایتریشن آن حساب شود و روش خود را که نسبت به نویز نیز مقاوم است را مطرح می‌کند که محاسبات کمتری دارد.

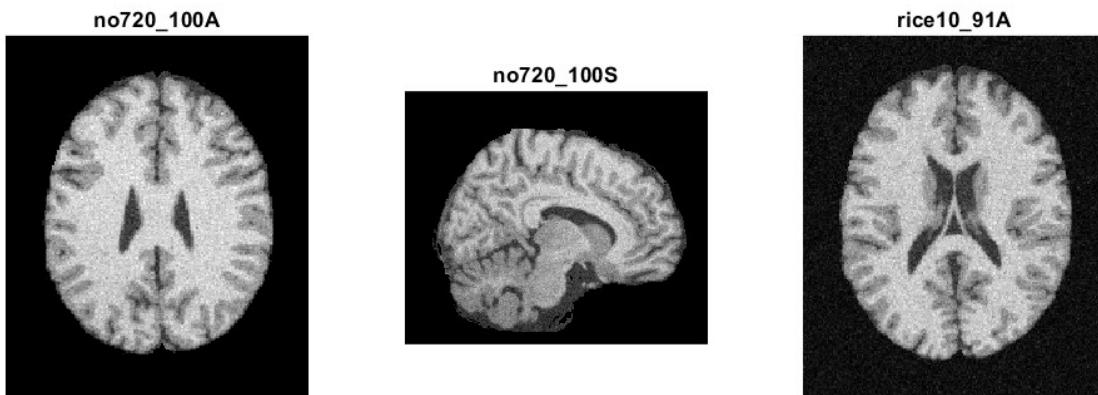
شالوده این الگوریتم در زیر آمده است و روابط 9 تا 19 روابط اصلی این مقاله به شمار می‌آیند.

- (1) Initialize threshold $\varepsilon = 0.001$, $m = 2$, loop counter $t = 0$, v , and $u^{(0)}$.
- (2) Calculate the adaptive regularization parameter φ_t .
- (3) Calculate $\bar{x}_i$ for ARKFCM₁ and ARKFCM₂ or $\bar{\xi}$ for ARKFCM_w.
- (4) Calculate cluster centers $v_j^{(t)}$ using $u^{(t)}$ as in (19).
- (5) Calculate the membership function $u^{(t+1)}$ with (18).
- (6) If $\max \|u^{(t+1)} - u^{(t)}\| < \varepsilon$ or $t > 100$ then stop; otherwise, update $t = t + 1$ and go to step (4).

قسمت دوم: راستش در پاسخ این قسمت در صورت سوال که گفته بود هر یک از توابع را به اختصار توضیح دهید، ابهامی وجود دارد که منظور از توضیح دادن، نحوه کار کردن شان است و یا وظیفه کلی شان. یعنی همان توضیحی که در ابتدای هر فایل داده است و همچنین مجدداً در فایل Readme نیز توضیح داده شده است:

فایل demo یک اسکریپت برای تست و نحوه استفاده از باقی فانکشن ها را نشان میدهد. ابتدا با استفاده از PixWgt، برای هر پیکسل وزن مخصوصش را محاسبه میکنیم و سپس آن وزن ها را به ARKFCM که تابع اصلی و الگوریتم اصلی این مقاله است داده میشود و با آن سگمنت ها استخراج میشود. چند تابع کمکی دیگر نیز در این قسمت وجود دارد. تابع distARKFCM که فاصله بین مرکز توابع را مشخص میکند که سیگمای آن با استفاده از kerWidth محاسبه میشود. تابع gaussKernel نیز که مشخص است فقط نکته مهم آن است که تابع گوسی با مقدار ماکس خود نرمالیز شده است.(نه مساحتش)

قسمت سوم: برای تصاویر زیر الگوریتم ران شده است:

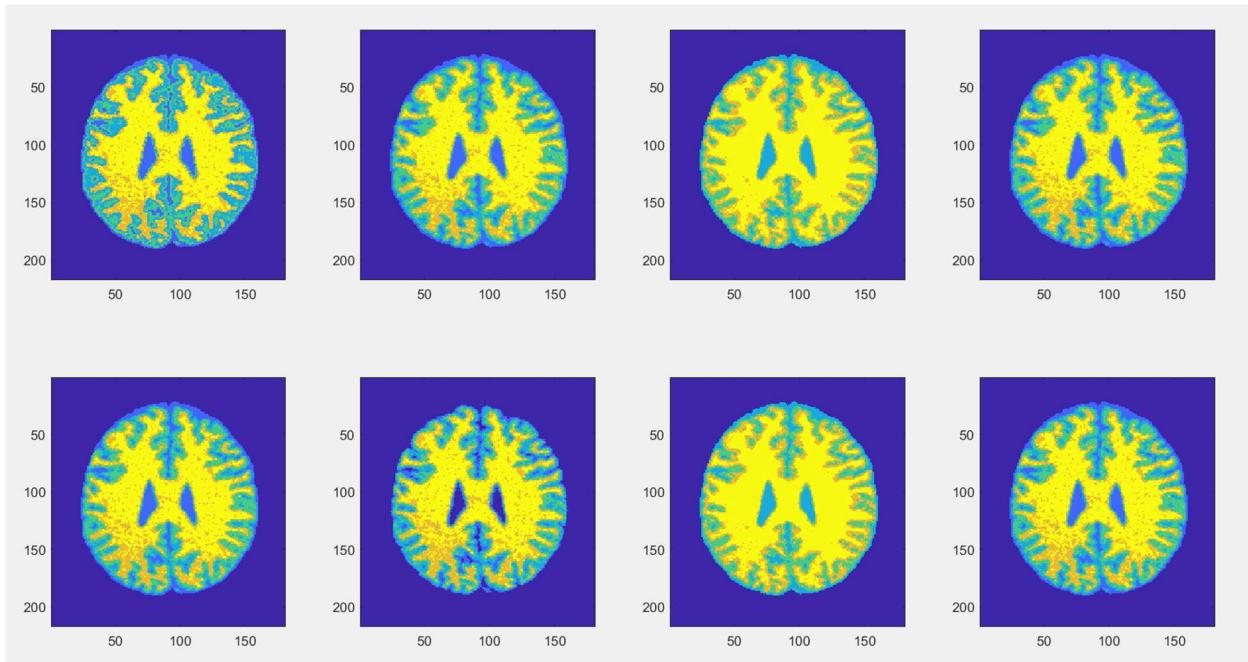

البته نحوه نمایش آن را به imagesc تغییر دادم تا بهتر بتوان سگمنت ها را مشاهده نمود.

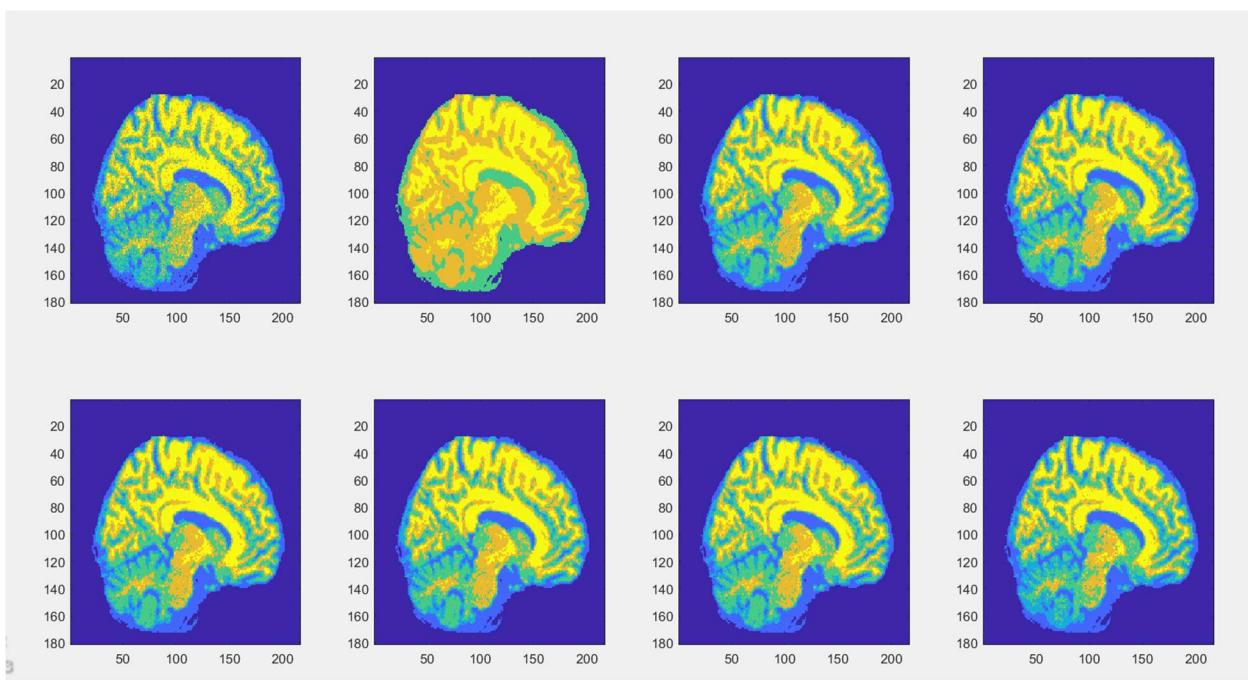
توجه: تصاویر زیر به ازای windowSize های مختلف زیر رسم شده است:

```
winSizeo=[1 3 5 7 9 11 13 15];
```

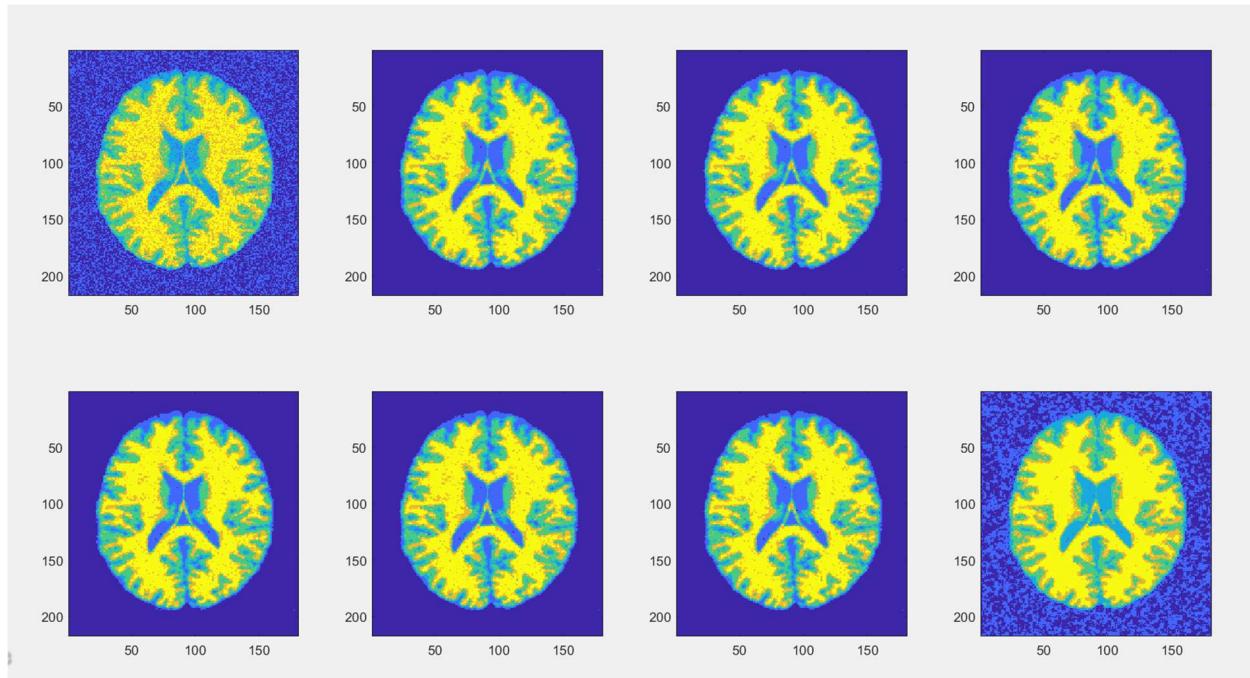
برای تصویر no720_100A

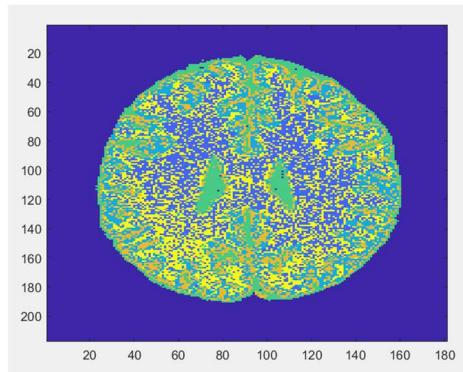
برای تصویر no720_100S

برای تصویر rice10_91A

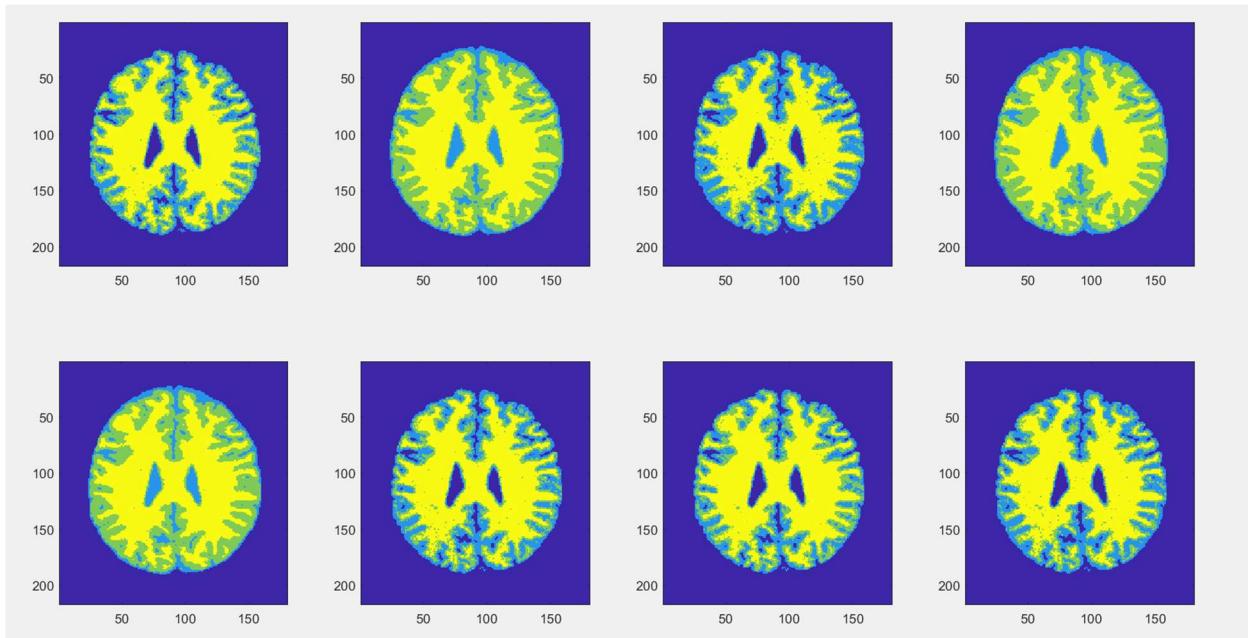
همچنین یک نمونه از آن تصاویر را با هدف مقایسه با این روش با استفاده از kmeans زده شده است. مشاهده میشود که در روش مقاله تاثیر نویز به اندازه قابل توجهی کاسته شده است:

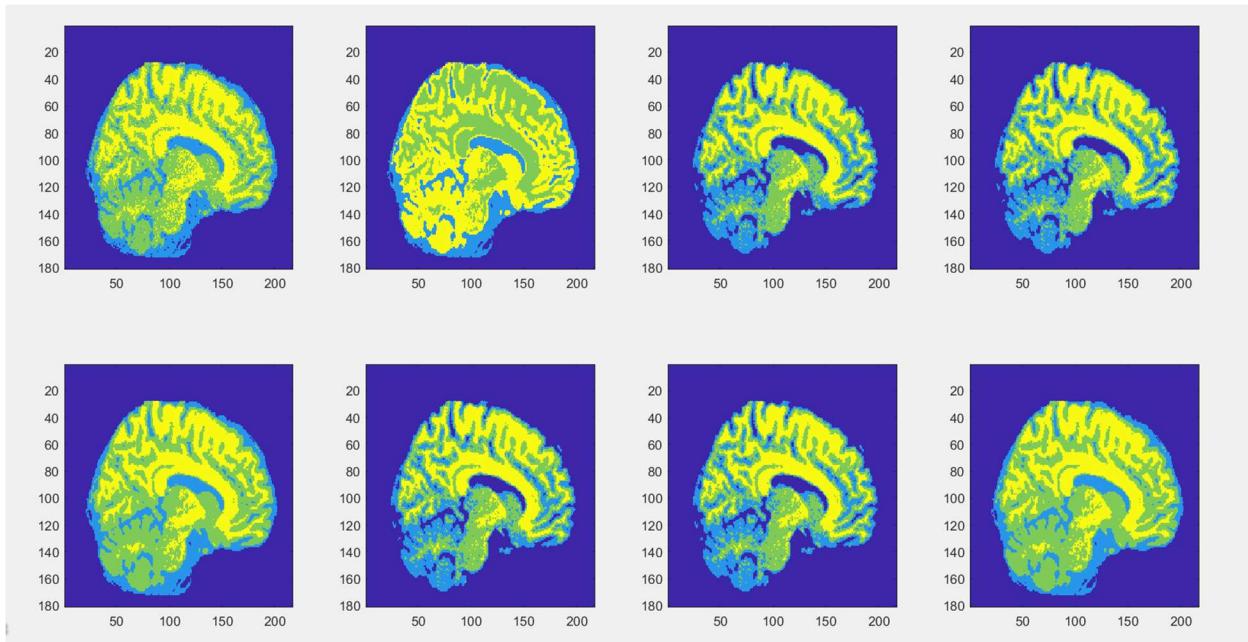
قسمت چهارم:

با تغییر $cNum = 4$ داریم:

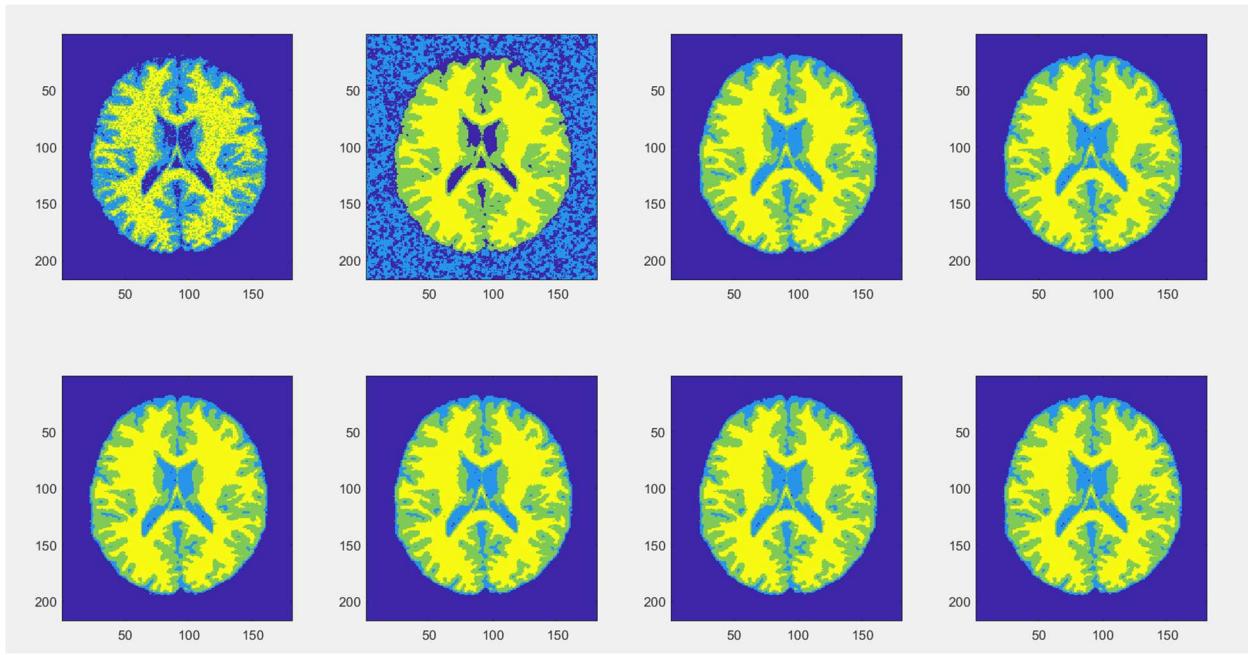
برای تصویر no720_100A

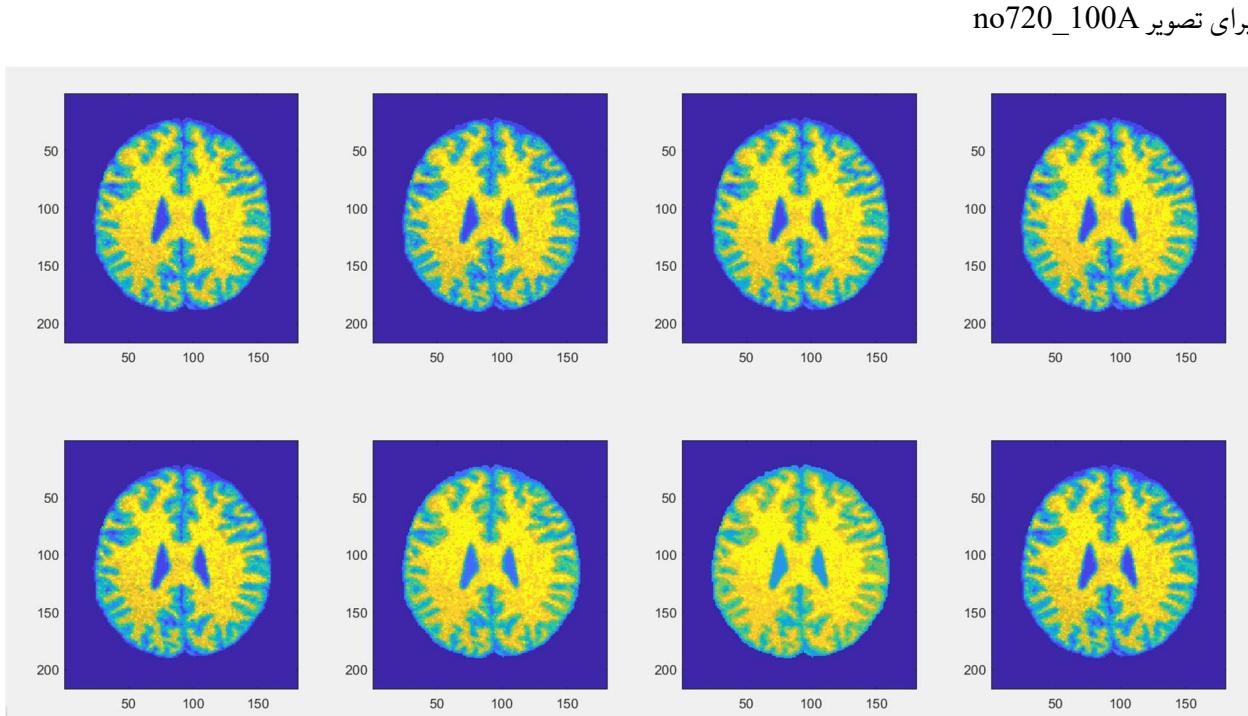
برای تصویر no720_100S

برای تصویر rice10_91A

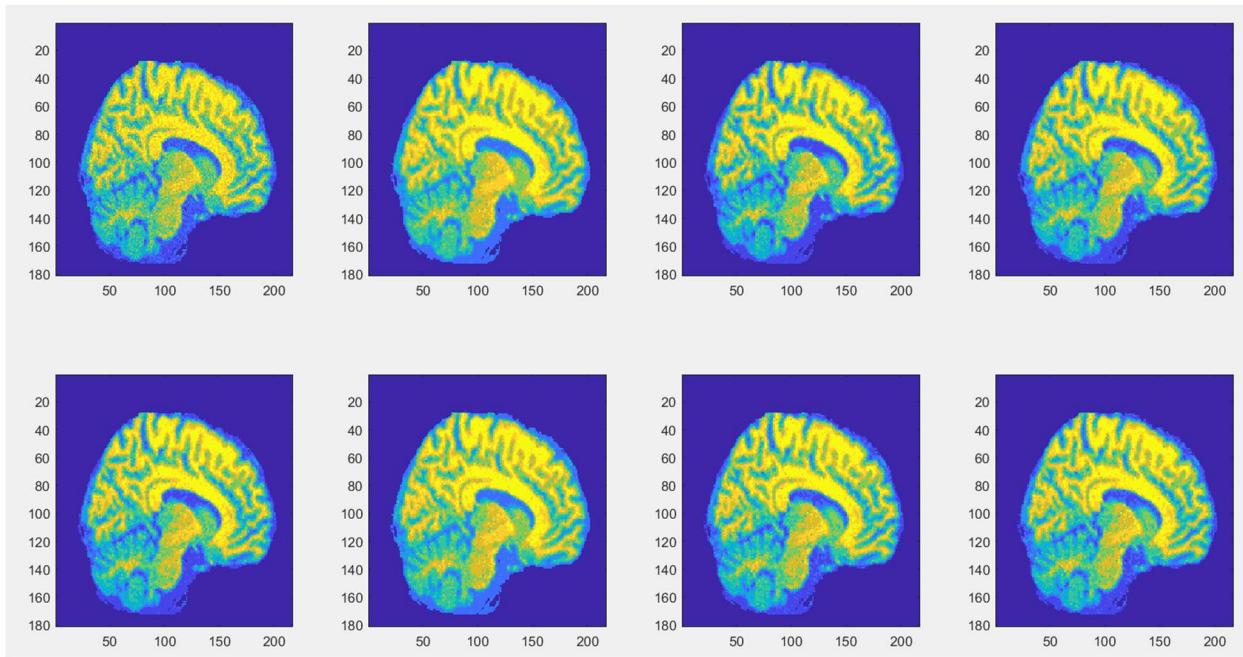

همچنین به ازای مقادیر $cNum=10$ نیز به شکل زیر است:

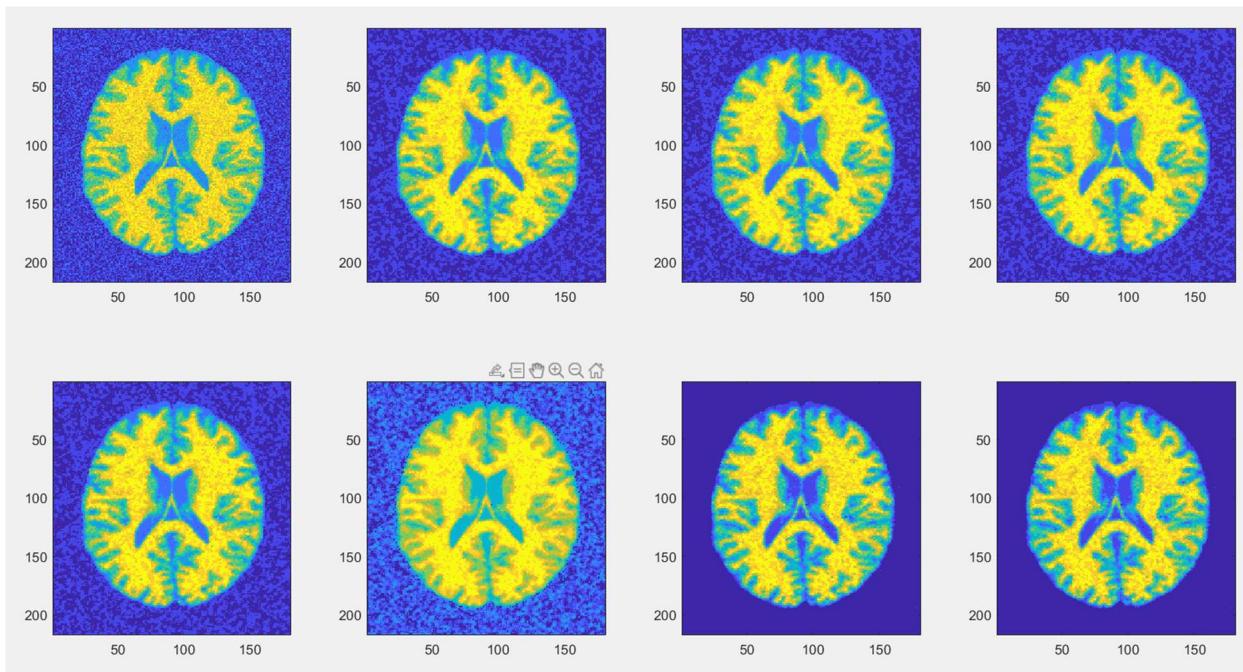

برای تصویر no720_100A

برای تصویر no720_100S

برای تصویر rice10_91A

همانگونه که مشاهده میشود اگر تعداد کلاستر ها خیلی بیشتر در نظر بگیریم تصویر خروجی نویز زیاد تصویر را نیز کلاستر میکند و برای همین تصویر خروجی نویزی میشود و اگر همان تعداد واقعی باشد کیفیت مطلوب خواهد بود. زمانی که نویز تصویر از حدی بیشتر نیست، با این حالی که تصویر را با تعداد کلاس های بالاتری سگمنتیشن انجام دادیم اما نتایج آن باز هم قابل قبول است و در حد مناسبی قرار دارد.

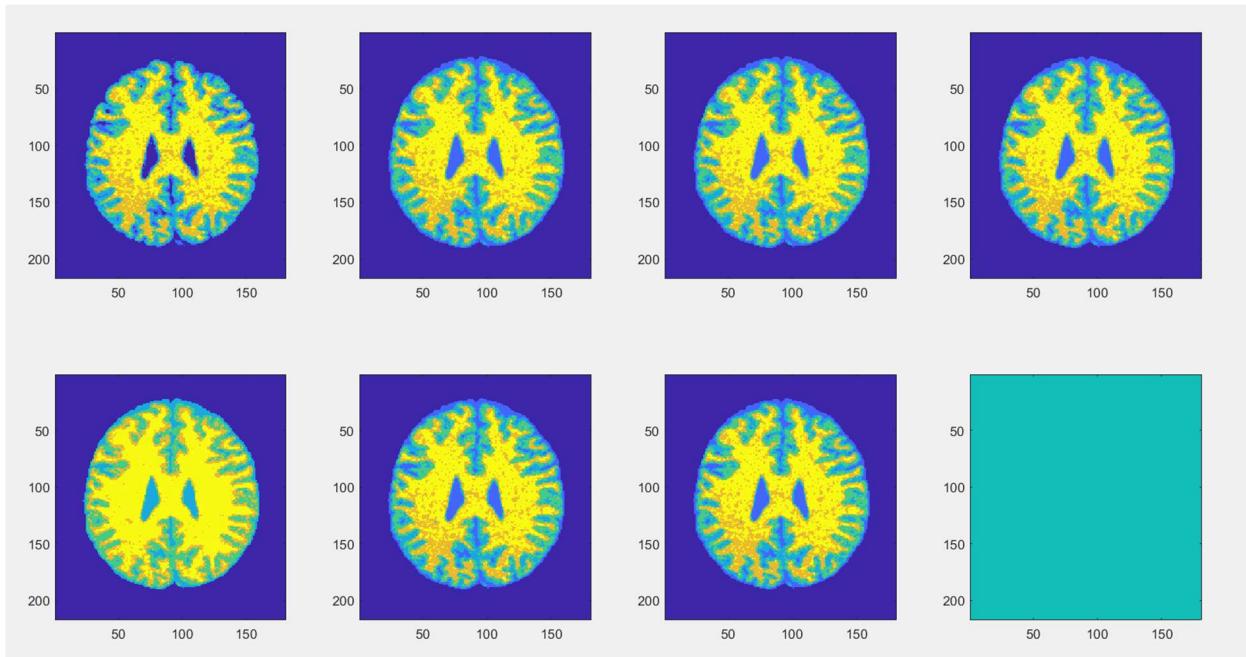
قسمت پنجم:

در این قسمت $cNum=6$ در نظر گرفته شده است و همچنین:

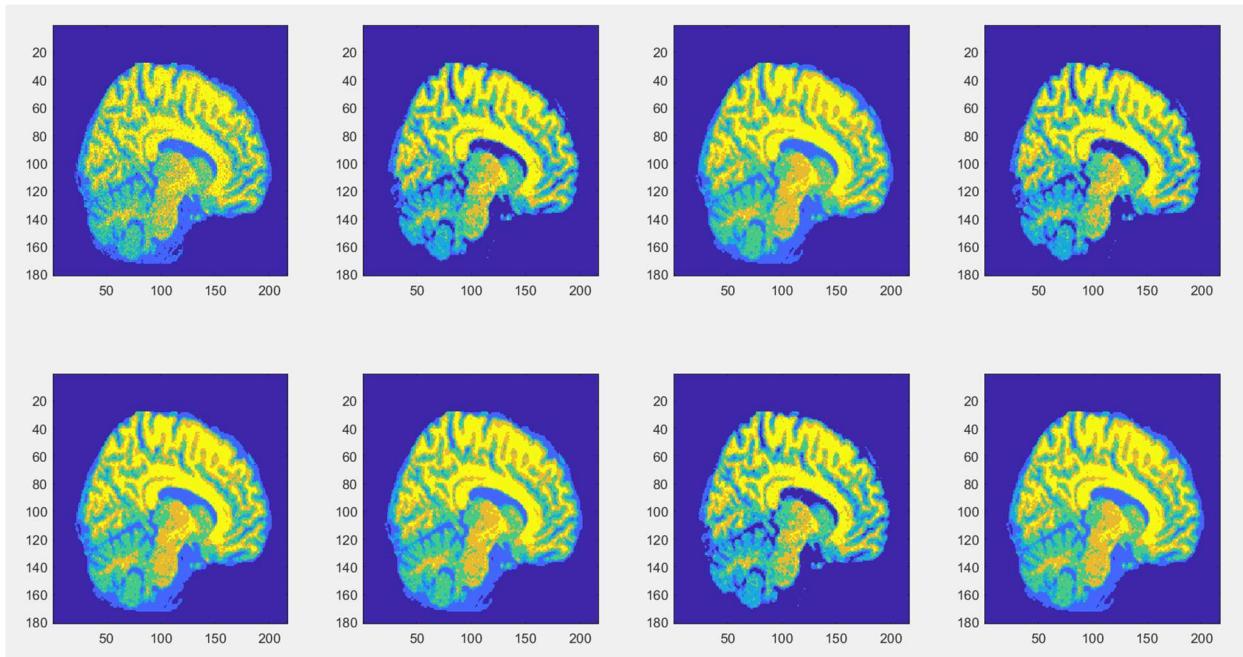
```
winSizeo=[1 3 5 7 9 11 15 29];
```

با تغییر پارامتر 'opt='median' داریم:

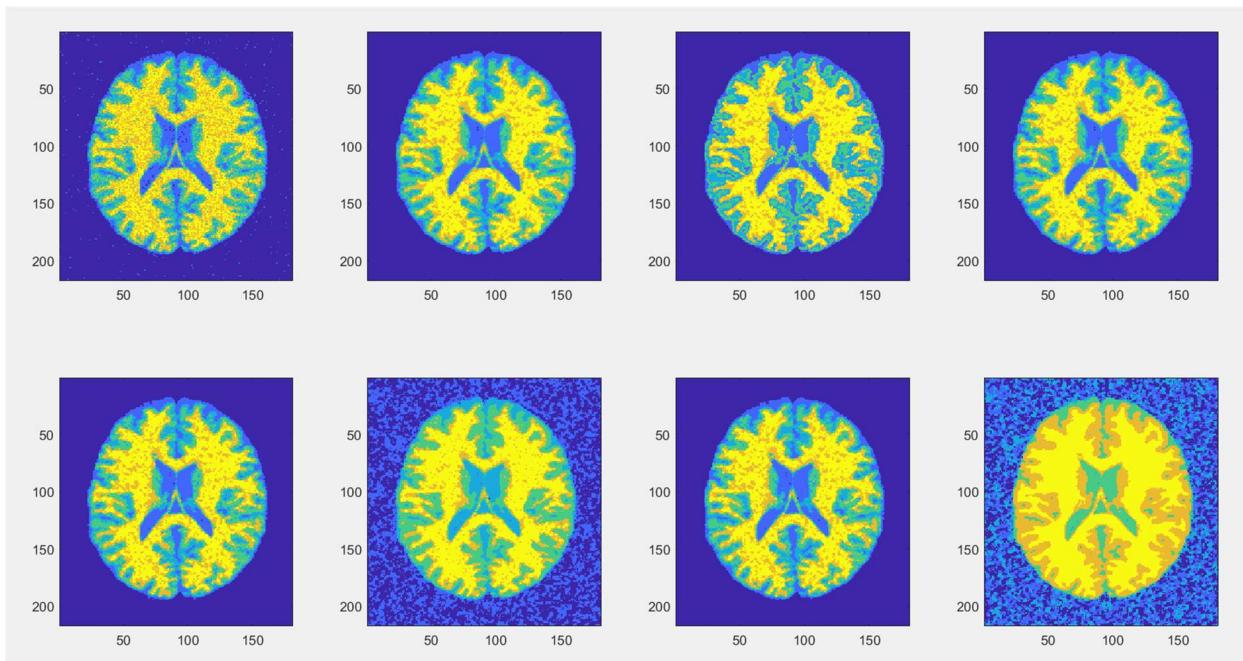
برای تصویر no720_100A

برای تصویر no720_100S

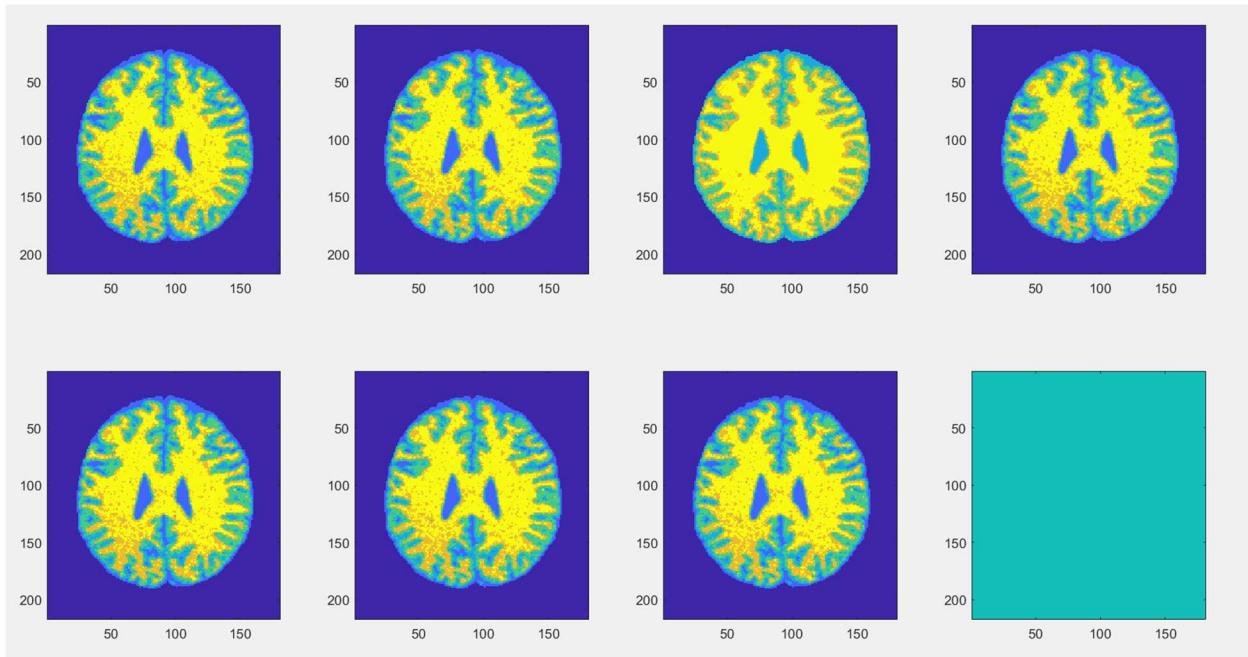

برای تصویر rice10_91A

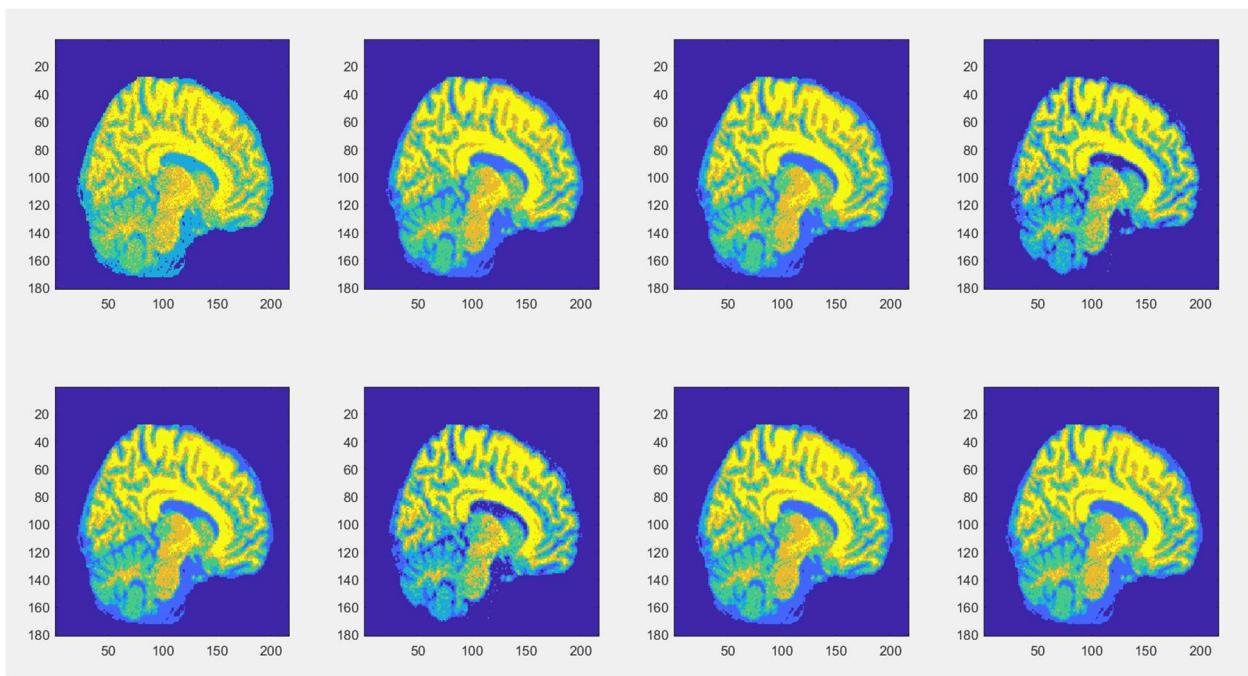

با تغییر پارامتر opt='weighted' داریم:

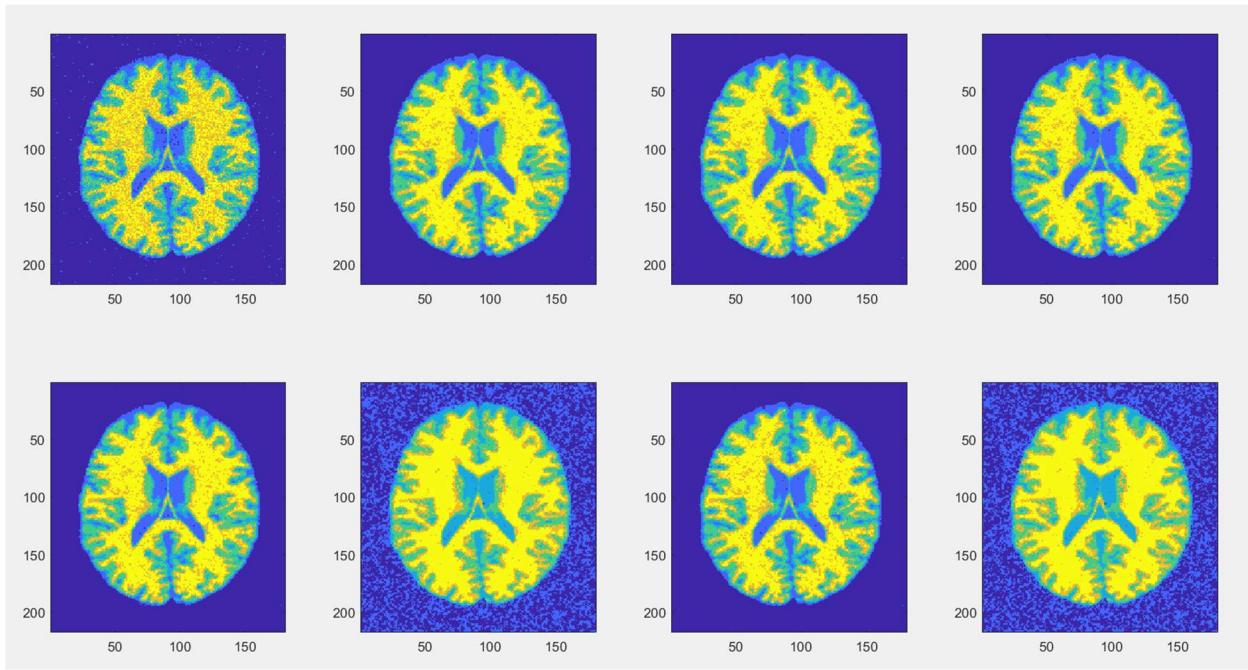
برای تصویر no720_100A

برای تصویر no720_100S

برای تصویر rice10_91A

به ازای پنجره ی 29 در تصویری با روش های median و weighed متسافانه همگرا نشد. همچنین بنظر میرسد روش median بهتر عمل کرده است هم از نظر کیفیت جواب و هم از نظر سرعت اجرا. روش weighted از لحاظ کیفیت از دو روش دیگر کیفیت مطلوب تری را دارا می باشد به گونه ای که انتخاب پیشفرض بنظرم باید این روش باشد.

قسمت ششم: در این تمرین برای تمامی بخش ها به ازای پنجره های مختلف تست شده است. چیزی که از این اجرا ها به ذهن میرسد این است که این روش بسته به نویز و تصویر به ازای یک حداقل طول و حداقل طول جواب های مطلوب تری را میدهدن. کمتر از آن مقدار که باشد پاسخ ها کمی نویزی است و بیشتر از آن نیز باشد نیز علاوه بر این اتفاق ممکن است حتی ناپایدار نیز شود. اما به ازای اعدادی مانند 9 و یا 11 پاسخ برای تقریبا تمامی حالت ها خوب بوده است. روش weighted از این لحاظ وابستگی کمتری به طول پنجره داشته است و پاسخ های های مناسبی به ازای طول های کم مانند طول 3 داشته است.